

ты думы. Ако оный, който пасеше безсловесныы животны такъвъ трудъ поднамаше, деня гореше отъ пекъ, а ношя по-мръзваше отъ студъ, нито даваше сънъ на очиты си, колко по-вече несравненно по-голѣмъ трудъ и бодрость трѣбва да има овый, който пасе чловѣческыы души, за които великыйъ и добрыйъ пастырь нашъ Христосъ крѣпѣе си изнѣ, и душижѣ си на крѣста положи, и който щетрѣси стадото си отъ рачѣты на тогози що гы пасе. И не само трудъ, нѣ и голѣмо искусство изисква това пастырско дѣло. Каквото Іаковъ що беше искусенъ въ пастырството на безсловесныы овци, който изнѣмѣри чюденъ способъ за умноженіето на пѣстрыы (поренныы) овци, когато гы напойваше вода, полагаше пѣстрыы тоягы въ корытата прѣдъ очиты имъ; Тѣй и пастырьтъ на словесното стадо като е искусенъ да умножи пасомыы овци, длѣженъ е като пѣстры тоягы да имъ предлага примѣры на различното добродѣтелно житіе отъ житіяга на святыы, а